

A központi ravatalozás megszünteti a város területén a gyászmeneteket is

Elkészült a szabályrendelettervezet

(A Délmagyarország munkatársától.) A polgármester megbízásából dr. vitéz Szabó Géza tanácsnok elkészítette a központi ravatalozás szabályrendelet-tervezetét, amely rövidesen a jogügyi és a pénzügyi bizottság, majd pedig a közgyűlés elé kerül. A szabályrendelet-tervezet főbb rendelkezései a következők:

— A köztemető használatbavételétől, illetve a felekezeti temetők megszüntetésétől kezdődőleg — a város egész területén, beleértve a telepeket is

a halottakat a lakásban, vagy bármely más épületben ravatalon tartani nem szabad,

hanem szabályszerű halottvizsgálat megtörténte után koporsóba kell helyezni és ravatalozás végett a köztemető halottasházába kell szállítani. A halottakat a szabályszerű halottvizsgálat megtörténte után azonnal, de legkésőbb az elhalálozást követő 24 órán belül a téli hónapokban este hat óráig, a nyári hónapokban este 7 óráig kell a halottasházba szállítani. A fertőző betegségben elhaltak holttestét kivétel nélkül a halottkémlelt követő hat órán belül kell a halottasházba szállítani.

— Más községből vagy külföldről Szegedre szállított halottakat a koporsó burkolatának érintetlenül hagyása mellett szintén a temető halottasházába kell helyezni, az ilyen halottakat csak szabályszerű közegészségügyi rendőri vizsgálat után szabad eltemetni. Az I. fokú közigazgatási hatóság a más községből vasuton vagy tengelyen érkezett holttest azonnali eltemetésére is engedélyt adhat és ily esetben nem kell az idegen helyről szállított halottat a temető halottasházában felravatalozni.

— A város polgármestere kivételes esetekben olyan elhunytaknak, kik közéleti tevékenységükkel arra érdemeket szereztek,

a temetőn kívül, valamely középületben való ravatalozására

is adhat engedélyt. Templomban való ravatalozás csak az illető vallásfelekezeti hatóság előzetes hozzájárulása alapján történhetik. Ilyen kivételes esetektől eltekintve, minden halott csak egyszerű zárt hullaszállító kocsin szállítható a temető halottasházába.

— A szabályrendelet életbeléptetése után

gyászmenetek a város területén nem tartóhatók,

a halottakat a kivételektől eltekintve gyászkíséret nélkül kell a temető halottasházába kiszállítani.

A 8. §. a halottszállításra használható kocsikat szabályozza és kimondja, hogy a kiszállításnál a kísérők száma háromnál több nem lehet, de ezek a halott hozzátartozói is lehetnek. A hullaszállító kocsit személy-, áru-, vagy élelmiszerfuvarozásra használni tilos.

— A temető ravatalozó épületében a halottak a temetésig a hűtőkamrában nyernek elhelyezést. A temetéshez a felravatalozás a szertartástéremben történik. A szertartástérmekeket az egyházi szertartások végzéséhez szükséges kezeleti eszközökkel az illető egyházak saját költségükön felszerelhetik. A ravatalra helyezett halottak koporsói általában nyitva tartandók, ha azonban a holttest feloszlása előrehaladott állapotban van, a család előzetes értesítése után a koporsót le kell zárni. Egyébként a végleges lezárás csak közvetlenül a temetés, illetve a gyászszertartás előtt történhetik meg.

— A halottakat a halottvizsgálati bizonyítványban feltüntetett temetési időponttól számított

hat órán belül lehetőleg el kell temetni.

A hozzátartozók kívánságai a temetés idejére vonatkozólag, a lehetőséghez képest figyelembe veendők.

— A ravatalozó épületben a halottak kezelésével, ravatalra helyezésével, szertartástérembe szállításával járó munkálatokat a községi ravatalozónak erre rendelt személyzete végzi. E munkálatok végzéséért, valamint a halottnak a köztemető kizikocsiján a sirhoz való szállításáért a

felek terhére külön díjazás nem számítható fel. Általában az egész temetésnél a sir ásatásánál, a sirbelyezésnél, stb. külön díjazás nem számítható fel. A temetéssel kapcsolatban a köztemető területén teljesítendő egyéb munkákat, díszítés állítását, koszorúk elhelyezését, a koporsónak nem a köztemető kocsiján való sirhoz szállítását és sirboltba helyezését és az egészségügyi hatóságok által előírt módokat betartása mellett temetkezési vállalkozók, vagy az elhunyt hozzátartozói is végezhetik.

— A köztemető ravatalozó helyiségeinek és szertartástérmeinek használatáért fizetendő díjakat a törvényhatóság állapítja meg. Aki a szabályrendelet intézkedéseit és tilalmait megszegi, kihágást követ el és 600 pengőig terjedhető pénzbüntetéssel büntetendő.

A tervezetet Szabó tanácsnok átadta a tisztifőnökségnek, aki egészségügyi szempontból vizsgálja felül és véleményével együtt terjeszti a szakbizottságok elé. Valószínű, hogy a tervezetet a júniusi közgyűlés elfogadja. Ugyanakkor határoz a közgyűlés a központi temetkezés kérdésében. Függetlenül a közgyűlés határozatától, a város hatósága a legrövidebb időn belül életbelépteti azt a korábbi rendelkezést, amely szerint

a halottakat a gyászháznál felravatalozni a legszigorúbban tilos.

A város kötelezni fogja az összes temetőfenn-tartó egyházakat, hogy abban az esetben is, ha eg. előre nem sikerül megoldani a központi temető kérdését, saját temetőikben állítsák fel a ravatalozót.

Szabó tanácsnok rövidesen beterjeszti

a központi temetőre

vonatkozó javaslatát is és kimutatja, hogy ezt az intézményt már csak azért is meg kell valósítani, mert az a város számára évente legalább 25.000 pengő tiszta bevételt jelent. Ha a közgyűlés hozzájárul a központi temető ter-venek megvalósításához, akkor egyesítik a belvárosi katolikus, református és görögkeleti temetőket, amelyek egymás mellett fekszenek és így egyesítésük nem ütközik nehézségbe. Nem zsidó temetőt, mert annak területét a zsidó csatolják azonban ehez a temetőcsoporthoz a hitközség annak idején megvásárolta és ott már régebben felépítette a külön ravatalozó helyiséget.

A többi temető használatát megszünteti a város, de megszüntetheti akkor is, ha egyelőre nem valósulna meg a központi temető terve, mert a katolikus temetőben annyi még a szabad hely, hogy hat-nyolc évig elegendő. A megszüntetendő városrészi temetők kriptáiban a megszüntető határozattól számított öt évig lehet csak temetkezni.

Felmentő ítélet az újságírók bojkoll-perében

„Székely Molnár Imre súlyosan vétett az újságírók kari és szociális érdekei ellen” — A valódiság bizonyítása teljes mértékben sikerült

(A Délmagyarország munkatársától.) A múlt év tavaszán történt, hogy a „Szegedi Napló” című lap munkatársai egyik este nem adtak kéziratot, megszüntették a munkát, mert akkor már hónapok óta nem kapták meg fizetésüket. A munkatársak eleinte mindent elkövettek, hogy jogos járandóságukhoz hozzájuthassanak, azonban az Újságírók Egyesületének intervenciója is hiábavalónak bizonyult. A munkabeszüntetéssel kapcsolatban, az ezt követő napokban

érdekes események

történtek. A lap kiadója ismeretlen emberekkel csináltatta a lapot és ebből olyan bonyolalmak támadtak, hogy azok a világsajtót is foglalkoztatták. Hogy csak egy ilyen dolgot említsünk, ez az „újságíró-gárda” adta le azt a „beküldött” hirt, hogy Ciceró, a jeles olasz újságíró lapjában, az „Acta Diurnaban” közli a fogadalmi templom fényképét és hogy Mus-soliniról Michel Angélo által készített szobrot Cavour gróf olasz miniszterelnök hozza a szegedieknek ajándékba.

A Magyar Újságírók Egyesületének szegedi osztálya a munkabeszüntetés után ülést hívott egybe és azon az újságírók egyhangulag elhatározták, hogy a bérmozgalmat indított kollégáikat támogatják, a „Szegedi Naplót” bojkollal alá helyezi, aminek az a következménye, hogy a Szegedi Naplónál újságíró nem vállalhat munkát.

Ezután történt nemsokkal később, hogy Székely Molnár Imre, a „Szegedi Új Nemzedék” munkatársa hirtelen átlépett a „Szegedi Naplóhoz” — felelős szerkesztőnek. Lépésére, mellyel a bérmozgalmat meghiusította, az újságírók rendkívüli ülésre gyűltek össze és ezen

az ülésen foglalkoztak Székely Molnár szereplésével. Az osztályülés egyhanguan kimondotta, hogy Székely Molnár Imre ezzel a lépésével

megsértette az újságírók kari és szociális érdekeit,

ezért ellene a központban fegyelmi feljelentést tesz, de addig is bojkollal alá helyezi és megszakít vele minden összeköttetést. Azt is elhatározta az ülés, hogy ezt a határozatot az összes lapoknak közlés végett megküldi. A kommunikét valamennyi szegedi napilap, így a Délmagyarország is, leköszölte, amiért Székely Molnár Imre a lapok felelős szerkesztői ellen rágalmazás címén feljelentést tett. A kommuniké szövegéből azt inkriminálta, hogy ő megsértette az újságírók kari és szociális érdekeit.

Pásztor József, a Délmagyarország felelős szerkesztője ellen indult meg a Délmagyarországban közölt kommuniké miatt az eljárás. A törvényszék Gömör- tanácsa ebben az ügyben már tartott egy ízben tárgyalást, melyen Pásztor vállalta a sajtójogi felelősséget és kijelentette, hogy nem érzi magát bűnösnek, mert a cikket közérdekből és jogos magánérdekből tette közzé. Azt is kijelentette, hogy az egyesületi ülésen nem volt jelen, a határozathozatalban nem vett részt és azzal nem is azonosítja magát, mert — ilyen súlyos esetben tul-nyehének találta. Kérte a valódiság bizonyításának elrendelését arra vonatkozólag, hogy a kommunikét tényleg az osztály adta ki, azt a Délmagyarország híven közölte és arra nézve, hogy Székely Molnár tényleg megsértette az újságírók kari és szociális érdekeit. A főmágvádoló sem ellenezte a bizonyítás elrendelését és így a bíróság elrendelte Székely Molnár Imre elleni fegyelmi ügy iratainak beszerzését, valamint több tanu kihallgatását.

Csütörtökön került sor

a bizonyítási eljárás

lefolytatására. Pásztor József védelmét dr. Bar-ta Dezső látta el. A bíróság mindenképp a mult tárgyalás anyagát ismertette, majd fel-

MOZI
Ma játszik
Belvárosi Hans Brauswetter
Mit tudnak a férfiak
Széchenyi Clara Bow
Szeleburdi kisasszony